

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.II.21.126/2017/ 7. szám

A Szegedi Ítéltábla a dr. Varga Péter BenedekÜgyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Varga Péter Benedekügyvéd) által képviselt felperesnek - dr. Varga Istvánügyvéd által képviselt I. r. és a Herjeczki Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: dr. Herjeczki Ágnes) által képviselt II. r. alperesek ellen szerződés hatálytalanságának megállapítása iránt indított perében a Gyulai Törvényszék 2017. november 2. napján kelt 10.P.20.610/2016/28. számú ítélete ellen az I. r. alperes 29. és a II. r. alperes 30. sorsszám alatt benyújtott fellebbezése alapján lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi az alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 800 000 (nyolcszázezer) Ft másodfokú perköltséget.

Kötelezi a II. r. alperest, hogy az állami adóhatóság felhívására fizessen meg a I.rendű alperes nevenak 2 500 000 (kettőmillió-ötszázezer) Ft másodfokú eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az I. r. alperes kizárólagos tulajdonát képezi a nemzeti földalapba tartozó **(település 1. neve)**, külterület **(ingatlan hrsz.-a)** hrsz. alatt nyilvántartott 51 hektár, 2782 m² területű ingatlan, amelyet a 2013. április 8. napjától október 15. napjáig terjedő időben a felperes megbízási szerződés alapján használt, 2013. október 15. napjától kezdődően pedig 20 évre a haszonbérletébe került. Az alperesek 2016. február 25. napján - a 2015. december 7. napján tartott nyilvános árverés eredményeként - adásvételi szerződést kötöttek, amely alapján a II. r. alperes 70 600 000 Ft vételár ellenében megvásárolta az ingatlant az I. r. alperestől. A vételárat a II. r. alperes a szerződés záradékolásának napját követő 90 napon belül vállalta megfizetni. A szerződés 21. pontjában rögzítésre került, hogy a II. r. alperes a 2013. évi CXXII. tv. (a továbbiakban: Fftv. 18. § (1) bekezdés e) pontjában meghatározott ranghelyen elővásárlásra jogosult.

Az adásvételi szerződés 2016. március 2. napján kifüggesztésre került a **(település 1. neve)**i Közös Önkormányzati Hivatal hirdetőtáblájára.

A felperes 2016. április 26. napján elfogadó nyilatkozatot tett, amelyben kijelentette, hogy elfogadja a 2016. február 25. napján létrejött adásvételi szerződés valamennyi feltételét, elővásárlási jogát az

Fftv. 18. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja alapján, mint a szerződés tárgyát képező földet használó helyben lakó szomszédnak minősülő földműves családi gazdálkodó gyakorolja. Elfogadó nyilatkozatában megtette az Fftv. 13-15. §-ában előírt nyilatkozatokat is, és csatolta az elővásárlási jogosultságát igazoló okiratokat. A jegyző az átvett elfogadó nyilatkozatot az Fftv. 21. § (4) bekezdése szerint záradékolta.

A szerződéskötés során az I. r. alperes képviselőjében eljáró képviselő (NFA) 2016. július 28. napján arról tájékoztatta a felperest, hogy az elfogadó nyilatkozata nem felel meg a 2013. évi CCXXII. tv. (a továbbiakban: Fétv.) rendelkezéseinek, mivel nem tartalmaz a I.rendű alperes nevelőpolgárságra, valamint a részarány-tulajdonra vonatkozó nyilatkozatot. Több levélváltást követően a 2016. október 4-én kelt, és a felperes által október 12. napján átvett levelében a felperest arról tájékoztatta, hogy az elfogadó nyilatkozata a szerződés szerinti vevőt nem tudta megelőzni. Ezt követően a felperes 2016. október 27-én e-mailben kért tájékoztatást arra nézve, hogy az árverési vevővel vagy más elővásárlási jogosulttal jött-e létre a szerződés. Miután választ nem kapott, az időközben általa beszerzett - 2016. október 20-i ingatlan-nyilvántartási állapotnak megfelelő - tulajdoni lap másolatából tudta meg, hogy a II. r. alperes tulajdonjog bejegyzés iránti kérelme széljegyzésre került.

A felperes a **(település 2. neve-i)** Járásbíróságon 2016. november 4. napján indult, majd a keresetlevél áttétele folytán a Gyulai Törvényszék mint elsőfokú bíróság által elbírált keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperesek között a **(település 1. neve)** külterület **(ingatlan hrsz.-a)** hrsz-ú ingatlanra megkötött adásvételi szerződés vele szemben hatálytalan, az közte és az I. r. alperes között jött létre. Kérte továbbá tulajdonjoga ingatlan-nyilvántartási bejegyzését. Keresete indokaként előadta, az Fftv. 18. § (1) bekezdés b) pont ba) alpont szerinti elővásárlási joga megelőzi a II. r. alperes 18. § (1) bekezdés e) pontján alapuló elővásárlási jogát. Kiemelte, a jogszabályban írt határidő alatt elővásárlási jogát az adásvételi szerződés elfogadására kiterjedően gyakorolta, teljesítőképeségét igazolta. Érvelése szerint elfogadó nyilatkozata és az ahhoz csatolt dokumentumok mindenben megfelelnek a törvényi követelményeknek. Előadta, csak az általa beszerzett tulajdoni lap másolatból értesült arról, hogy az I. r. alperes a II. r. alperessel kötött adásvételi szerződést látta el a tulajdonosváltás ingatlan-nyilvántartási bejegyzéséhez szükséges záradékkal, az I. r. alperestől csak a per megindítását követően kapott a vevő személyére vonatkozó tájékoztatást.

Az alperesek ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték. Elsődleges védekezésük szerint a felperes elmulasztotta az elővásárlási joga megsértéséből eredő igényének az érvényesítésére nyitva álló 30 napos keresetindítási határidőt, elővásárlási joga sérelméről ugyanis már 2016. július 18. napján tudomást szerzett. Hivatkoztak emellett arra, hogy a felperes elfogadó nyilatkozata nem felel meg az Fftv. 21. § (5) bekezdésében foglaltaknak, mivel nem tartalmazza a felperes állampolgárságára, valamint - a 109/1999. (XII. 29.) FVM rendelet 68/C. §-ában előírtak ellenére - a részarány-tulajdonára vonatkozó nyilatkozatot. További hiányosságként jelölték meg, hogy az elfogadó nyilatkozat jegyzői záradékolására nem került sor, és nem igazolt az elfogadó nyilatkozat átvételekor a jegyző személyes közreműködése. Vitatták a fentieken túl a felperes teljesítőképeségét, valamint az általa megjelölt elővásárlási ranghely fennállását. Ez utóbbit illetően állították, hogy a felperes a szerződéskötés időpontjában nem rendelkezett 3 éves folyamatos földhasználattal.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperesek között 2016. február 25. napján megkötött adásvételi szerződés a felperessel szemben hatálytalan, és az a felperes és az I. r. alperes között jött létre 2016. május 3. napján. Megkereste a földhivatalt a tulajdonosváltás ingatlan-

nyilvántartáson való átvezetése végett, továbbá kötelezte az alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperesnek 4 443 860 Ft perköltséget. Határozatának indokolása szerint alaptalannak találta a perindítási határidő elmulasztására vonatkozó alperesi hivatkozást. Osztotta az alpereseknek azt az álláspontját, hogy a felperes számára a 30 napos igényérvényesítési határidő 2016. július 28. napján nyílt meg. Ugyanakkor megállapította, hogy az elévülés mindaddig nyugodott, amíg a felperes tudomást nem szerzett a vevő személyéről, s miután ezt követően haladéktalanul pert indított, az igényérvényesítési határidőt nem készte el. Alaptalannak ítélte az alperesek érdemi kifogásait is. Rámutatott, a perben beszerzett eredeti elfogadó nyilatkozat záradékolásra került, az tehát megfelel az Fftv. 21. § (4) bekezdésében írtaknak. Megállapította, a felperes a perben csatolt hitelígérvénnyel teljesítőkéességét igazolta, míg az elfogadó nyilatkozatban megjelölt elővásárlási jog fennállásához szükséges 3 éves földhasználat a perben csatolt dokumentumok (megbízási szerződés, földhasználati lap) alapján ugyancsak igazolást nyert. Kiemelte, a **(település 2. neve-i)** Járási Földhivatal 2014. május 16. napján kelt - az elfogadó nyilatkozathoz csatolt - határozata igazolja a felperes I.rendű alperes nevépolgárságát, az elfogadó nyilatkozat pedig tartalmazza a részaránytulajdonról szóló nyilatkozatot is.

Az ítélet ellen az alperesek nyújtottak be fellebbezést, amelyben annak megváltoztatásával a kereset elutasítását kérték.

Az I. r. alperes jogorvoslati kérelme indokaként változatlanul fenntartotta azt az álláspontját, hogy a felperesi igényérvényesítés elkésett, arra ugyanis a felperesnek a 2016. július 28. napját követő 30 napon belül lett volna lehetősége. Megismételte továbbá azt az érvelését, miszerint a I.rendű alperes nevépolgárságra és a részarány-tulajdonra vonatkozó nyilatkozat hiányában a felperes elfogadó nyilatkozata hatálytalan. Hangsúlyozta, az Fftv. 13. § (1) bekezdés ad) pontja kifejezetten akként rendelkezik, hogy a föld tulajdonjogának megszerzésére irányuló szerződésnek tartalmaznia kell a szerződő felek állampolgárságát, a 2014. május 16. napján kelt határozat viszont nem a felperes I.rendű alperes nevépolgárságát, hanem földművesi minőségét igazolja. Utalt arra, hogy a 109/1999. (XII. 29.) FVM rendelet 68/C. §-a szerint nem elegendő arról nyilatkozni, hogy a fél rendelkezik-e részarány-tulajdonnal vagy sem, a nyilatkozat hiánya az ingatlan-nyilvántartási bejegyzésnek is akadályát jelenti.

A II. r. alperes kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság az elfogadó nyilatkozat átvételével kapcsolatban nem vizsgálta azt a hivatkozást, miszerint az elfogadó nyilatkozatot a jegyző nem személyesen, hanem delegáltja útján vette át, holott az Fftv. 21. § (4) bekezdése a jegyző személyes közreműködését írja elő. Fenntartotta azt az álláspontját, miszerint az állampolgárságra és a részarány-tulajdonra vonatkozó nyilatkozat az elfogadó nyilatkozat hatálytalanságát eredményezi. Hivatkozott továbbá arra, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében felhívta ugyan a 262/2010. Korm. rendeletet, mint az érdemi döntésének alapjául szolgáló jogszabályt, azonban nem vizsgálta, hogy az abban foglaltaknak a felperes megfelelt-e. Véleménye szerint ez azért szükséges, mert az elővásárlási jogot gyakorolni kívánó nyilatkozattevőnek ugyanazon feltételeknek kell megfelelnie, mint az árverési vevőnek, ugyanis csak ebben az esetben léphet a helyébe.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Előadta, a jegyző személyes eljárására való hivatkozás olyan új tényelőadás, amelynek érdemi vizsgálatára a Pp. 235. §-a alapján a másodfokú eljárásban nem kerülhet sor. Ugyanakkor csatolta a jegyző nyilatkozatát annak alátámasztására, hogy az elfogadó nyilatkozat átvételekor személyesen járt el. Hivatkozott továbbá arra, hogy a II. r. alperes jogorvoslati kérelmében megjelölt 262/2010. (XI. 17.) Korm. rendeletnek az árverési vevőt illetően támasztott követelményei az elővásárlásra jogosultság gyakorlása tekintetében nem vehetők figyelembe, a 32/A. § alapján ugyanis az árverést követően az elővásárlási jog az általános szabályok szerint gyakorolható.

A fellebbezések **alaptalanok.**

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, az arra alapított érdemi döntése is helytálló, ezért ítéletét az ítéletábra a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az alperesi fellebbezésekben írtakra figyelemmel kiemeli az alábbiakat, egyben kiegészíti és pontosítja az elsőfokú ítélet indokolásában foglaltakat.

Alaptalan az alpereseknek az a fellebbezési érvelése, miszerint a felperes elmulasztotta a keresetindítási határidőt. Amint arra az elsőfokú bíróság is helyesen rámutatott, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. (a továbbiakban: Ptk.) 6:223. § (2) bekezdése értelmében a jogosult a szerződéskötésről való tudomásszerzéstől számított 30 napon belül érvényesítheti a hatálytalanságból eredő igényeket. A felperes 2016. április 26. napján terjesztette elő az elővásárlási jogának gyakorlására vonatkozó elfogadó nyilatkozatát, így vagy ezen a napon, vagy már ezt megelőzően értesült az elővásárlási jogát sértő alperesek közötti szerződésről. A felperes azonban mindaddig menthető okból nem érvényesítette az igényét, amíg nem vált számára nyilvánvalóvá, hogy a törvényes határidőn belül előterjesztett elővásárlási jogának gyakorlására vonatkozó nyilatkozatát az I. r. alperes nem fogadja el, és nem vele köti meg az adásvételi szerződést, illetve amíg nem vált bizonyossá számára az, hogy az I. r. alperes a II. r. alperessel mint árverési vevővel kötött adásvételi szerződést látja el olyan tartalmú záradékkal, miszerint a II. r. alperest elővásárlási ranghelyén a kifüggesztési eljárás során szabályos elfogadó jognyilatkozatot tevő elővásárlásra jogosult nem előzte meg, vagy nem kötött olyan harmadik személlyel adásvételi szerződést, aki a felperest megelőző ranghelyű elővásárlási joggal rendelkezett. Mindaddig, amíg a felperes nem jutott ezen információk hitelt érdemlő birtokába, a keresetindításra nyitva álló határidő nyugodott (Ptk. 6:24. § (1) bekezdés).

Téves az alpereseknek az az álláspontja, miszerint az igényérvényesítés akadályos 2016. július 28. napján elhárult azzal, hogy az I. r. alperes értesítette a felperest arról, az állampolgárságról és a részarány-tulajdonról való nyilatkozat hiányában nem tekinti hatályosnak az elfogadó nyilatkozatát. Ezt követően ugyanis a felperes és az I. r. alperes között még levélváltásokra került sor, amelynek során a felperes igyekezett meggyőzni az I. r. alperest arról, hogy az elfogadó nyilatkozata hatálytalanságával kapcsolatos álláspontja téves. Arról, hogy ez a peren kívüli egyeztetési kísérlet eredménytelen maradt, a felperes az I. r. alperes október 12. napján kézhez vett leveléből értesült, amelyben az I. r. alperes arról tájékoztatta őt, hogy „elfogadó nyilatkozata nem tudta megelőzni a szerződés szerinti vevőt”. Ez volt az a levél, amelyből a felperes megtudhatta, hogy az I. r. alperes nem változtatott azon az álláspontján, miszerint az elfogadó jognyilatkozat hatálytalan, továbbá amely levélből hitelt érdemlő információt szerzett arról is, hogy az I. r. alperes nem harmadik személlyel kötött adásvételi szerződést, hanem a II. r. alperessel megkötött szerződést záradékolta. Ennek megfelelően 2016. október 12. napján hárult el az az akadály, amely miatt a felperes korábban menthető okból nem érvényesítette az elővásárlási joga megsértéséből eredő igényét, ehhez az időponthoz képest pedig keresetét 30 napon belül benyújtotta, így a perindítással nem késett el.

Azt nem vitatták az alperesek, hogy a felperes elővásárlási joga megelőzi a II. r. alperesét, érdemi védekezésüket lényegében arra alapították, hogy a felperes elfogadó jognyilatkozata hatálytalan, mivel abban nem tett nyilatkozatot a I.rendű alperes nevépolgárságára, valamint a részarány-tulajdonára vonatkozóan. Ez az álláspontjuk azonban ugyancsak téves. Az Fftv. 21. § (5) és (6) bekezdése tartalmazza - visszautalva az Fftv. 13-15. §-aiban foglaltakra is - azokat a további

nyilatkozatokat, amelyeket az elfogadó nyilatkozatnak tartalmaznia kell. E nyilatkozatok hiányának a jogkövetkezménye az Fftv. 21. § (9) bekezdése értelmében, hogy az elővásárlási jognyilatkozatot olyannak kell tekinteni, mintha az elővásárlási jogát az arra jogosult nem gyakorolta volna. Ezek között a nyilatkozatok között azonban sem az állampolgárságra, sem a részarány-tulajdonra vonatkozó nyilatkozat nem szerepel. Kétségtelen, hogy a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. tv.-vel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. tv. (Fétv.) 13. § (1) bekezdés ad) alpontja értelmében a föld tulajdonjogának megszerzésére irányuló szerződésnek egyebek között tartalmaznia kell a természetes személy szerződő fél állampolgárságát is. Ez azonban nem változtat azon a tényen, hogy az elfogadó nyilatkozat tartalmi követelményeit meghatározó Fftv. 21. §-a az elfogadó nyilatkozat tartalmi kellékeként nem írja elő az állampolgárságra vonatkozó nyilatkozatot. Utal ezzel összefüggésben az ítélet tábla arra, hogy a Nemzeti Földalapba tartozó földrészletek hasznosításának részletes szabályairól szóló 262/2010. (XI. 17.) Korm. rendelet 28. (1) bekezdése értelmében az NFA az Fftv.-ben meghatározott 60 napos jogvesztő határidőn belül, az ott meghatározott érvényes elfogadó jognyilatkozatot benyújtó elővásárlásra jogosultak közül a jogszabály szerint első helyen álló jogosulttal köti meg a szerződést. Ez az a szerződés, amelyben szerepeltetni kell az állampolgárságra vonatkozó adatot. Az más kérdés, hogy az Fftv. 10. § (1) bekezdése szerint ha e törvény másként nem rendelkezik, a föld tulajdonjogát belföldi természetes személy és tagállami állampolgár szerezheti meg, következésképpen az elővásárlásra jogosulttal történő szerződéskötés során vizsgálni kell az állampolgárságot. De ez sem jelenti azt, hogy az elfogadó jognyilatkozat hatályosságához szükség lenne ebben a nyilatkozatban rögzíteni az elővásárlásra jogosult állampolgárságát.

Arra helytállóan hivatkozott az I. r. alperes fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében írtaktól eltérően a felperes elfogadó nyilatkozata nem tartalmaz a részarány-tulajdonára vonatkozó előadást. Az Fftv. 21. §-a azonban ilyen tartalmi követelményt nem is támaszt az elfogadó jognyilatkozattal szemben. Az tény, hogy az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. tv. végrehajtásáról szóló 109/1999. (XII. 29.) FVM rendelet 68/C. §-a előírja, hogy föld tulajdonjogának átruházásáról szóló szerződés esetében a szerződésnek vagy más, legalább teljes bizonyító erejű magánokiratnak tartalmaznia kell a szerző fél arra vonatkozó nyilatkozatát, hogy rendelkezik-e részarány-tulajdonnal. Az idézett rendelkezésből következően azonban - hasonlóan az állampolgárságra vonatkozó nyilatkozat kapcsán kifejtettekkel - a szerző félnek nem az elővásárlási jogának gyakorlására vonatkozó elfogadó nyilatkozatban kell megjelölnie, hogy rendelkezik-e részarány-tulajdonnal vagy nem, ez a tartalmi követelmény az elővásárlási jogosulttal megkötött szerződés tartalmi kelléke.

Alaptalan a II. r. alperesnek az a fellebbezési hivatkozása is, miszerint a felperes elfogadó jognyilatkozata azért hatálytalan, mert azt a jegyző nem személyesen vette át. Egyrészt ugyanis a felperes a jegyző fellebbezési ellenkérelemhez csatolt nyilatkozatával igazolta, hogy a jegyző az elfogadó nyilatkozatot személyesen vette át, másrészt önmagában a jegyző személyes eljárásának a hiánya sem tenné hatálytalaná a felperes elfogadó nyilatkozatát az alábbiakra figyelemmel. Az Fftv. 21. § (3) bekezdése egyértelmű rendelkezést tartalmaz arra nézve, hogy az elővásárlásra jogosultnak az elfogadó nyilatkozatot személyesen kell átadnia, míg a (4) bekezdés előírja, hogy a jegyzőnek az átadáskor ellenőriznie kell, hogy az elfogadó nyilatkozat valóban a nyilatkozótól származik-e. Ehhez képest a (4) bekezdésnek az a kitétele, hogy „a jegyző köteles az elfogadó jognyilatkozat személyes átvételekor...” nem egyértelmű rendelkezés. Értelmezhető az alperesi védekezésben foglaltak szerint úgy, hogy kizárólag a jegyző személyesen láthatja el ezt a feladatot, azt nem ruházhatja át a polgármesteri hivatal más dolgozójára. De értelmezhető akként is, hogy miután a jogosultnak személyesen kell eljárnia, szükségszerű, hogy az átvétel is személyesen

történjen oly módon, hogy az átvétel során a jegyző vagy az általa megbízott dolgozó jár el. Az ítélőtábla álláspontja szerint a jogalkotói szándék ez utóbbira irányulhatott, nincs ugyanis észszerű indoka annak, hogy a (4) bekezdésben előírt ellenőrzési feladatot a jegyzőnek személyesen kellene ellátnia. Ez adott esetben a jegyző sokirányú feladataira, akadályoztatására (betegség, szabadság, stb.) figyelemmel kivitelezhetetlen is lenne. Ez az értelmezés áll összhangban az Alaptörvény 28. cikkében a bírói jogértelmezéssel szemben támasztott követelménnyel, amely szerint a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

Alaptalanul kifogásolta a II. r. alperes fellebbezésében azt is, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta, a felperes megfelel-e az árverési vevővel szemben a 262/2010. (XI. 17.) Kormányrendeletben foglalt követelményeknek. Lényeges ugyanis, hogy a II. r. alperesnek ilyen védekezése az elsőfokú eljárás során nem volt, s miután a Pp. 215. §-a értelmében a döntés nem terjedhet túl a kereseti kérelmen illetőleg az ellenkérelmen, az elsőfokú bíróságnak nem volt feladata, sőt nem is tehetette meg azt, hogy a kereset elbírálása során a felek által nem hivatkozott tényeket, körülményeket is vizsgáljon. Megjegyzi ugyanakkor az ítélőtábla, hogy a felperes fellebbezési kérelmében sem jelölte meg pontosan, hogy mi az, amit e tekintetben hiányol, illetve mi az az esetleges körülmény, amely akadályát képezte volna annak, hogy az I. r. alperes a felperessel, mint a II. r. alperest az elővásárlási jogosultak rangsorában megelőző személlyel kösse meg az adásvételi szerződést.

A fellebbezések eredménytelennek bizonyultak, ezért az ítélőtábla a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alpereseket a felperes - ügyvédi munkadíjból álló - másodfokú perköltségének megfizetésére, amelynek összegét a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés b) pontja, (5) és (6) bekezdése, valamint 4/A. §-a alapján állapította meg, figyelembe véve, hogy a magas perérték alapján egyébként számítható ügyvédi munkadíj nem állt volna arányban a másodfokú eljárásban kifejtett ügyvédi tevékenység munka- és időszükségletével, valamint az ügy viszonylag egyszerű megítélésével.

Ugyancsak pervesztességére figyelemmel kötelezte a II. r. alperest az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megfizetésére a Pp. 78. § (1) bekezdése, valamint az 1990. évi XCIII. tv. 74. § (3) bekezdése szerint alkalmazandó 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján.

S z e g e d, 2018. április 10.

Dr. Szeghő Katalin sk.
a tanács elnöke

Dr. Lengyel Nóra sk.
előadó bíró

Dr. Hámori Attila sk.
táblabíró